

<http://www.luju.ro/la-loc-comanda-unjr-amr-si-apr-cer-imperativ-revocarea-hotararii-prin-care-csm-a-acoperit-cu-o-motivare-rusinoasa-declaratiile-generalului-sri-dumitru-dumbrava-despre-campul-tactic-tolerand-o-justitie-monitorizata-ca-pe-vremea-fostei-securitati-se-fac-afi>

LA LOC COMANDA – UNJR, AMR si APR cer imperativ revocarea hotararii prin care CSM a acoperit cu o motivare rusinoasa declaratiile generalului SRI Dumitru Dumbrava despre „campul tactic”, tolerand o justitie monitorizata ca pe vremea fostei Securitati: „Se fac afirmatii de principiu, intr-un limbaj specific serviciilor de informatii, nu magistraturii... O activitate de acest tip a fost desfasurata in trecut de SIPA” (Documente)

Scris de A.P. | Data: 05.08.2015 12:40

Asociațiile profesionale ale judecătorilor și procurorilor sunt revoltate de hotărârea membrilor CSM de a închide ochii în fața declarațiilor generalului **Dumitru Dumbrava (foto dreapta)**, șeful Direcției juridice a Serviciului Român de Informații, care a dezvăluit într-un interviu acordat la 30 aprilie 2015 site-ului juridice.ro că instanțele au devenit „camp tactic” și că SRI monitorizează anumite dosare de corupție până la soluționarea definitivă.

În acest sens, președintele Uniunii Naționale a Judecătorilor din România - judecătoarea **Natalia Roman**, Asociației Magistratilor din România - judecătoarea **Gabriela Baltag** și Asociației Procurorilor din România - procurorul **Constantin Sima** i-au transmis președintelui CSM **Marius Tudose (foto stanga)** o plângere prealabilă în care au solicitat revocarea ca nelegală a Hotărârii nr. 636/15.06.2015 și pronunțarea unei soluții diametral opuse, prin care Plenul să admită realitatea și să constate că afirmațiile nepermise ale generalului SRI Dumitru Dumbrava au adus atingere independenței justiției.

De altfel, asociațiile profesionale ale judecătorilor și procurorilor din România au dat și un comunicat de presă, miercuri 5 august 2015, care poate fi citit [aici](#).

În plângerea transmisă CSM, luni 3 august 2015, UNJR, AMR și APR acuză nu doar hotărârea Plenului de a nu apăra independența sistemului judiciar, cât mai ales maniera în care CSM și-a motivat decizia. Citiți în continuare și comparați argumentele invocate de asociațiile profesionale în plângerea prealabilă, dar și așa-zisa motivare a hotărârii prin care membrii CSM s-au făcut pres în fața SRI refuzând să apere independența justiției în fața gravelor declarații făcute de generalul Dumbrava.

Prezentăm pasaje din plângerea prealabilă transmisă CSM de UNJR, AMR și APR:

"PLÂNGERE PREALABILĂ

împotriva Hotărârii nr. 636 din data de 15 iunie 2015 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând revocarea în întregime a acesteia, ca fiind nelegală, data prin încălcarea dispozițiilor art. 29 alin. 4 din Legea 317/2004 republicată privind obligația de a motiva hotărârea, a dispozițiilor cuprinse în art. 30 alin.1 din aceeași lege, prin interpretarea și aplicarea greșită a sensului și conținutului noțiunii 'de independență sau imparțialitate ori (...) suspiciuni cu privire la acestea', precum și a dispozițiilor art. 33 din HG nr. 585/2002 pentru aprobarea Standardelor naționale de protecție a informațiilor clasificate în România.

CONSIDERENTE

Prin hotararea nr. 636 din 15 iunie 2015 Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a respins solicitarea trimisa de subscribe de a ne fi puse la dispozitie informatiile transmise de Serviciul Roman de Informatii, avand in vedere ca acestea au fost clasificate ca secrete de serviciu.

De asemenea, s-a decis ca afirmatiile facute de domnul general Dumitru Dumbrava, seful Directiei Juridice din cadrul Serviciului Roman de Informatii, cuprinse in interviul din data de 30.04.2015, publicat pe site-ul juridice.ro, nu sunt de natura a aduce atingere independentei sistemului judiciar.

I. Cu privire la prima parte a hotararii, cea privind respingerea cererii asociatiilor de a li se pune la dispozitie date transmise de S.R.I., aceasta a fost facuta cu incalcarea prevederilor art. 33 din HG 585/2002 pentru aprobarea Standardelor nationale de protectie a informatiilor clasificate in Romania.

In mod eronat se indica ca temei legal dispozitiile art. 19 din HG nr. 585/2002 in conditiile in care nu am solicitat declasificarea acestor acte, ci doar accesul la continutul lor.

Conditiiile prevazute de lege pentru acest acces sunt prevazute de art.33, potrivit caruia accesul la informatii clasificate este permis cu respectarea principiului necesitatii de a cunoaste numai persoanelor care detin certificat de securitate sau autorizatie de acces, valabile pentru nivelul de secretizare al informatiilor necesare indeplinirii atributiilor de serviciu.

Ca atare, conditiile necesare sunt: existenta unei certificat de securitate sau autorizatii de acces – conditie ce nu se aplica magistratilor – si existenta 'necesitatii de a cunoaste'. Or, aceasta conditie este in mod evident indeplinita, avand in vedere ca actele respective cuprind explicatii esentiale pentru solutionarea unei sesizari facute de catre subscribe. Reamintim ca initiativa declansarii acestei proceduri nu a apartinut Consiliului Superior al Magistraturii, ci s-a facut la cererea expresa a asociatiilor profesionale, interesul nostru pe parcursul intregii proceduri fiind asadar evident si perfect legitim.

II. In ceea ce priveste cea de a doua parte a hotararii, prin care s-a decis ca afirmatiile facute de domnul general Dumitru Dumbrava, seful Directiei Juridice din cadrul Serviciului Roman de Informatii, cuprinse in interviul din data de 30.04.2015, publicat pe site-ul juridice.ro, nu sunt de natura a aduce atingere independentei sistemului judiciar, apreciem ca este nelegala din urmatoarele motive:

1. Hotararea atacata incalca dispozitiile art. 29 alin. 4 din Legea 317/2004, republicata, privind obligatia Consiliului Superior al Magistraturii de a-si motiva hotararile.

Dupa cum rezulta din practica constanta a instantelor de judecata, dar si a jurisprudentei Curtii Europene a Drepturilor Omului, activitatea de motivare nu trebuie inteleasa intr-un mod formal, lipsit de continut, ci ea implica obligatia de a examina si trata in mod real problemele esentiale ce i-au fost supuse examinarii, raspunzandu-se fiecarui argument in sprijinul cererii solutionate, prin argument contrare.

O astfel de exigenta nu poate fi considerata ca fiind indeplinita prin simpla preluare de catre Plen a raportului Inspectiei Judiciare, in conditiile in care cererea adresata de catre subscribe Plenului cuprinde o serie de argumente privind incalcarea independentei justitiei care nu au fost examinate.

Hotararea atacata, desi cuprinde un numar impresionat de pagini, ignora cu desavarsire argumentele aduse prin cererea subscriselor, cat si pe cele analizate de regula in cazul unei sesizari din oficiu. Motivarea hotararii atacate se compune din:

a) Reluarea integrala a interviului generalului Dumbrava Dumitru (filele 2-8) – fara relevanta ca argument propriu zis, simpla reiterare a afirmatiilor ce au stat la originea sesizarii.

b) Articole de presa ce cuprind reactii din spatiul public (filele 8-10) – preluate sub forma de citate, fara nici o

analiza a relevantei juridice din punct de vedere al analizarii afectarii 'aparentei de independenta si imparialitate' generate de interviul amintit, analiza ce trebuia sa porneasca tocmai de la ecourile pe care acest interviu le-a avut in randul opiniei publice. Mai mult, articolele sunt selectate arbitrar, fiind excluse opinii ce confirma faptul ca acest interviu a ridicat suspiciuni referitoare la independenta justitiei.

Cel mai relevant este punctul de vedere exprimat ferm si neechivoc de fostul procuror general al DNA, actualmente judecator in cadrul Curtii Constitutionale, care a declarat ca: 'o declaratie a unui reprezentant al SRI-ului ca urmareste dosarul pana la solutionarea definitiva este de neacceptat si de neinteles. Nu au treaba in aceasta zona.'

<http://www.hotnews.ro/stiri-esential-20210217-fostul-sef-dna-daniel-morar-declaratie-unui-reprezentant-sri-ului-urmareste-dosarul-pana-solutionarea-definitiva-este-neacceptat-neinteles.htm>

Declaratiile generalului Dumbrava au starnit reactii diverse in presa, echivocul acestora fiind subliniat chiar de actualul director al SRI, domnul Eduard Helvig. Desi exista un link in cuprinsul hotararii CSM cu privire la acestea, continutul acestora nu este analizat deloc de catre CSM, desi au constituit un argument invocat de subscribe in sprijinul cererii rol.

c) Reiterarea unor dispozitii legale interne si internationale, referitoare la intelesul notiunii de independenta si imparialitate (filele 10-13).

Analiza facuta este una pur teoretica, constand intr-o insiruire seaca de principii, fara a se face vreo legatura concreta intre cele retinute si efectele interviului amintit, prin raportare la aceste standarde.

Astfel, desi se retine ca termenul de imparialitate se refera la absenta partinirii reale sau doar percepute, fiind subliniata importanta aparentei de independenta si imparialitate, **CSM evita sa analizeze afirmatiile ce au facut obiectul analizei prin prisma acestei aparente, desi aceasta era premiza principala argumentata in cererea noastra.**

De altfel, chiar reactiile din presa confirma faptul ca, cel putin la nivel de aparente, s-a transmis in spatiul public ipoteza ca, prin folosirea termenului de 'camp tactic', legata de mentinerea interesului SRI pana la solutionarea cauzei, judecatorii ce solutioneaza dosare facute cu sprijinul SRI sunt monitorizati pana la solutionarea cauzei.

d) Analizarea atributiilor S.R.I si a notiunii de siguranta nationala (filele 14-16).

In aceasta parte sunt reproduse texte legale ce vizeaza cuprinsul notiunii de siguranta nationala, atributiile generale ale SRI, precum si cele derivand din includerea coruptiei ca parte din structura strategiei de securitate nationala.

Se fac o serie de afirmatii de principiu, intr-un limbaj specific serviciilor de informatii, nu magistraturii, despre: 'obligatia legala a Serviciului Roman de Informatii de a derula activitati informativ operative de cunoastere, prevenire si contracarare in planul afectarii drepturilor si libertatilor fundamentale prevazute de Constitutia Romaniei, precum si la necesitatile strategice si obligatiile prezentate' in 'contextul abordarii problemei coruptiei si combaterii ei ca parte in structura de Strategie de Securitate Nationala, eradicarii coruptiei institutionale ca obiectiv de siguranta nationala, definirii coruptiei ca vulnerabilitate, cu implicatii asupra functionarii institutiilor statului si cu efecte negative asupra vietii cetateanului'.

Or, nu aceste aspecte au facut obiectul sesizarii noastre. Nu am negat nici gravitatea existentei unei coruptii institutionalizate la nivel de societate, nici includerea coruptiei in strategia nationala de aparare.

Am subliniat doar ca rolul SRI in procesul judiciar este limitat de legea sa de organizare. Acest argument a fost unul fundamental in sustinerea noastra ca, prin interviul dat, se reliefeaza aspecte ce duc la concluzia unei intruziuni nepermise a SRI in procesul judiciar, argument ce impunea o analiza clara si efectiva a Consiliului.

Daca aceasta institutie aprecia ca este permisa de plano pastrarea interesului SRI asupra judecarii unei cauze, avea datoria de a argumenta clar si lamuritor, bazat pe texte legale, in ce consta exact acest interes, cum se manifesta el in concret si care sunt limitele sale. Plenul CSM a inteles insa sa eludeze obligatia de a raspunde punctual unor argumente, alegand umplerea golului prin teorii ce nu fac decat sa majoreze confuzia, in loc sa o lamureasca.

Aceasta analiza generica ignora cu desavarsire prevederile legale ce reglementeaza in concret limitele SRI in cooperarea cu organele judiciare, texte legale invocate in cerere. Aceste aspecte substantiale nu au fost nici ele analizate in vreun fel de Plen, fapt ce denota o data in plus lipsa unei motivari reale din partea Plenului CSM.

Reamintim ca, asa cum am aratat si in cererea initiala, rolul Serviciului Roman de Informatii pe acest palier este concret si strict definit de legea sa de functionare, ce se adauga Legii nr. 51/1991 privind securitatea nationala a Romaniei si Constitutiei Romaniei.

Serviciul Roman de Informatii are un rol limitat in desfasurarea unui proces judiciar, iar aceste limite trebuie sa fie concret si transparent trasate. 'Instrumentele INVESTIGATIVE' la care se refera autorul interviului sunt specifice fazei de urmarire penale si constau in sprijinul tehnic acordat structurilor de parchet, conform Codului de procedura penala. Aceasta etapa 'investigativa' se finalizeaza in momentul sesizarii instantei de judecata, moment dupa care implicarea SRI nu doar ca nu mai este necesara, ci devine periculoasa.

De altfel, art. 13 din legea de organizare a Serviciului Roman de Informatii prevede in mod explicit limitele implicarii acestuia: 'La solicitarea organelor judiciare competente, cadre anume desemnate din Serviciul Roman de Informatii pot acorda sprijin la realizarea unor activitati de cercetare penala pentru infractiuni privind siguranta nationala.' Ca atare, activitati de cercetare penala si nicidecum de judecata, etapa in care, in mod categoric, Serviciul Roman de Informatii nu mai are nici un fel de atributie legala. **A considera instantele de judecata 'campul tactic' al SRI si a accepta prezenta SRI in 'campul tactic' pana la solutionarea definitiva a cauzei inseamna a accepta posibilitatea ca acest serviciu secret sa actioneze cu mijloace obscure asupra actorilor procesului judiciar, inclusiv procuror sau judecator.**

Acest argument, intemeiat pe prevederi legale clare, nu a fost analizat de Plen, neputandu-se retine din cuprinsul hotararii nicio ratiune care sa fi stat la baza inlaturarii sale, acesta fiind de fapt cu desavarsire ignorat.

Nu am aflat, de asemenea, ce inseamna 'camp tactic' in intelesul pe care CSM il da acestei notiuni si de ce folosirea acestei sintagme in legatura cu notiunea de 'instanta' este conforma cu expresia 'independenta a justitiei'.

Hotararea CSM nu ne explica nici de ce, in ciuda prevederii exprese ca SRI colaboreaza doar cu organele de cercetare penala, in situatii limitative prevazute de lege, mentinerea interesului lor dupa acest moment

procedural – si anume dupa sesizarea instantei de judecata – este justificat. La fel, CSM nu explica de ce aplicarea unor patternuri judecatorilor de catre SRI este o activitate compatibila cu statutul acestora, in conditiile in care in cuprinsul cererii am motivat in mod explicit incompatibilitatea unor astfel de actiuni cu independenta judecatorului: 'Cu alte cuvinte, in momentul in care un dosar in care a fost implicat SRI ajunge in instanta, completul intra imediat in atentia SRI, pentru a se evita riscul coruperii acestuia pe parcursul desfasurarii cauzei (sic!). Revenind la atributiile SRI, mai sus aratate, judecatorul ce solutioneaza acest tip de cauze este echivalat cu un pericol pentru securitatea nationala a Romaniei, impunandu-se culegerea, verificarea si valorificarea informatiilor privitoare la acesta.

Aceasta concluzie se impune daca suprapunem starii de fapt relevate de directorul SRI – atentia pana la finalizarea cauzelor – dispozitiile legale aplicabile activitatii acestui serviciu, de culegere si analiza a informatiilor. O astfel de abordare nu este doar jignitoare, aruncand un blam general asupra onestitatii judecatorilor, ci, mai ingrijorator, creeaza o presiune evidenta asupra magistratilor, suspectati ab initio ca fiind coruptibili. Nu doar reputatia corpului de magistrati este afectata, ci increderea in sistem este serios prejudiciata.

Traducand in termeni comuni acesta fraza, cetateanul intelege ca, pentru siguranta corectitudinii demersului judiciar, se impune supravegherea magistratilor de catre serviciile secrete. Acest tip de intelegere a rolului ce revine fiecărei institutii in arhitectura statului de drept nu poate fi acceptata si trebuie ferm corectata. Nu putem sa nu subliniem, in acest context, importanta pe care a dat-o Curtea Europeana a Drepturilor Omului aparentei in raport cu garantiile de independenta si imparțialitate, garantii indisolubil legate de dreptul la un proces echitabil.

Or, astfel de declaratii, venite din partea unor persoane care detin o functie importanta in arhitectura institutionala a serviciului de informatii, pot, in mod indiscutabil, crea aparenta unei lipse de independenta din partea magistratilor.'

e) Motive legate de lipsa atributiilor de control a CSM asupra activitatii SRI (filele 16-17)

Aceasta parte a motivarii este perfect inutila, in conditiile in care, in cuprinsul sesizarii noastre, am aratat expres ca: 'nu solicitam Consiliului Superior al Magistraturii sa investigheze activitatea Serviciului Roman de Informatii, ci ii cerem sa verifice daca declaratiile amintite, asa cum ele au fost facute in cadrul interviului in discutiei, au fost de natura sa aduca atingere independentei justitiei, raportat la intreaga legislatie nationala si europeana ce contureaza notiunea de independenta. in esenta, este vorba despre o analiza pe text, similara celei facute in mod uzual de Consiliul Superior al Magistraturii in cazul diverselor declaratii politice, esential fiind daca mesajul in sine este compatibil sau nu cu exigentele specifice analizei de independenta.'

2. Hotararea este data cu incalcarea dispozitiilor cuprinse in art. 30 alin. 1 din aceeași lege, prin interpretarea si aplicarea gresita a sensului si continutului notiunii 'de independenta sau imparțialitate ori (...) suspiciuni cu privire la acestea.'

Dupa cum am aratat, in ciuda dedicarii unor pagini intregi din hotarare, reproducerii unor texte si principii ce contureaza notiunea de independenta, acestea raman la nivel pur formal, Plenul omitand etapa in care aceste principii ar fi trebuit analizate in raport de efectele si aparenta create in spatiul public de afirmatiile contestate.

In esenta, se retine de catre Consiliul Superior al Magistraturii ca argument principal faptul ca afirmatiile domnului general Dumitru Dumbrova din cuprinsul interviului au un caracter general, fara a indica date si informatii concrete. De asemenea, se reproseaza faptul ca aceste afirmatii au fost scoase din context, interviul nefiind privit in intregime.

Aceste concluzii nu sunt insa reale.

Cu privire la caracterul 'general' al afirmatiilor din cuprinsul interviului, chiar daca per ansamblul interviul in sine ar putea fi privit ca atare, el contine o serie de afirmatii concrete, prin referire la atributiile SRI in lupta impotriva coruptiei. Nu este necesar ca aceste informatii sa priveasca un anumit dosar sau anumiti judecatori in sine, acest fapt fiind de altfel subliniat chiar de Plen in partea dedicata analizei teoretice, unde se arata in mod explicit ca 'independenta judecatorilor acopera sistemul judiciar in intregime'.

Or, ceea ce se afirma in mod concret in cadrul interviului este ca in procesul implicarii SRI in lupta impotriva coruptiei au existat doua etape: o prima etapa, in care serviciul 'se retragea din campul tactic

odata cu sesizarea instantei prin rechizitoriu'. O a doua etapa corespunzatoare 'saltului evolutiei in acest demers' corespunde adoptarii unui proces integrat in combaterea coruptiei, focalizand secvential 'instrumente investigative' pe toata durata procesului penal. Dupa adoptarea acestui concept, se arata in interviu, atentia SRI 'se mentine pana la solutionarea definitiva a fiecarei cauze'.

Aceste aspecte nu sunt scoase din context, ci reprezinta o reproducere a unui paragraf esential al acestuia, ce priveste relatia SRI cu instantele de judecata. Aceste informatii trebuie raportate la prevederile legale in vigoare, si anume la cele privind rolul SRI in activitatea de cercetare penala, pentru ca, subliniem, despre acest lucru se vorbeste in cadrul interviului.

In momentul in care se formeaza un dosar penal, chiar in baza unor informatii provenind de la SRI, attributele de investigatie trec in competenta EXCLUSIVA a organelor de cercetare penala. Am aratat si in cadrul sesizarii faptul ca art. 12 din legea de organizare a Serviciului Roman de Informatii prevede in mod explicit limitele implicarii acesteia: 'La solicitarea organelor judiciare competente, cadre anume desemnate din Serviciul Roman de Informatii pot acorda sprijin la realizarea unor activitati de cercetare penala pentru infractiuni privind siguranta nationala'.

Notiunea de sprijin implica in mod evident concluzia ca, in cadrul anchetei penale, SRI NU ARE ATRIBUTII CARE SA II PERMITA UN EFORT INVESTIGATIV PROPRIU.

De altfel, art. 13 din Legea 14/1992 precizeaza acest lucru, prevazand in mod expres ca: 'Organele Serviciului Roman de Informatii nu pot efectua acte de cercetare penala'.

Aceste texte legale au fost cu desavarsire ignorate in analiza facuta de catre Consiliul Superior al Magistraturii, desi erau esentiale in stabilirea afectarii independentei justitiei. Daca mergem mai departe cu analiza pe interviu – pentru a-l privi in intregime – constatam ca dupa ce afirma acordarea sprijinul – informativ sau tehnic – parchetelor, generalul Dumbrava explica in ce consta aportul sau la lupta anticoruptie in interiorul sistemului judiciar.

'Realitatea este ca, in foarte putine cazuri de coruptie in sistemul judiciar, SRI pleaca de la un anumit magistrat corupt. Am spune mai degraba ca, aplecandu-ne asupra fenomenului, am determinat analitic cateva pattern-uri infractionale care apar ca niste anomalii in sistem. Acestea fac obiectul efortului nostru investigativ, iar schemele infractionale sunt apoi decriptate pas cu pas, identificand actorii si partiturile jucate de acestia, fie ca este vorba de politisti, de procurori, judecatori si, de ce nu, SRI-isti.'

Ideea este intarita de directorul SRI, care sustine ca urmarirea se face nu in vederea influentarii procedurilor judiciare, ci pentru ca sa nu existe persoane cum au fost in trecut, judecatori, procurori, care pe drum au uitat ca servesc Statul Roman si au avut alte preocupari decat a servi Statul Roman.

Ca atare, din aceste declaratii rezulta ca ar fi vorba despre o activitate investigativa complexa si extinsa, ce permite SRI ca, odata sesizata instanta de judecata cu rechizitoriu, sa verifice profilul judecatorilor chemati sa solutioneze cauza prin aplicarea acestor pattern-uri. **Generalul Dumbrava chiar admite ca investigarea judecatorilor de catre SRI nu incepe in cele mai multe cazuri de la un denunt a unui magistrat corupt, ci se face pro-activ in baza faptului ca un judecator este parte dintr-un complet care primeste un dosar. Acest lucru inseamna ca judecatorii care isi desfasoara pur si simplu activitatea, sesizati fiind cu dosare penale de mare coruptie, sunt din start investigati, analizati si clasificati de SRI, asemenea celor care atenteaza la siguranta nationala.**

In sala de judecata, judecatorul serveste legea, nu statul ca entitate. Statul este egal cu toti cetatenii lui, mai mult, instantele de judecata sunt chemate sa ii protejeze pe acesta din urma de eventualele abuzuri. In fata judecatorului cel slab este egal celui puternic, si simpla exprimare a ideii ca judecatorii ar servi interesele statului este o dovada de aroganta fata de cetatenii acestui stat si o incalcare a insesi temeliei independentei justitiei.

Pe de alta parte, aceasta componenta investigativa, ce excede evident notiunii de 'sprijin in efectuarea actelor de cercetare penala', implica supravegherea – de tipul politiei politice – a magistratilor pentru a preveni potentiale fapte de coruptie, au un puternic efect de intimidare, presiune si discreditare a judecatorilor si procurorilor.

O astfel de activitate este una asumata, in termeni generali, de catre SRI, aratandu-se pe site-ul acestei institutii ca 'prin actiuni specifice, culegem si verificam informatii care ne permit sa identificam forme de manifestare ale fenomenului coruptiei ce determina disfunctii majore in domenii de interes pentru segmente largi de populatie, precum administratia publica, justitia, invatamantul, sistemul sanitar ori cel de protectie sociala.'

Privita din aceasta perspectiva, declaratiile mai sus-amintite releva aplicarea acestui tip de actiune – de culegere si verificare informatii – tuturor judecatorilor sesizati cu solutionarea unor dosare de coruptie. Efectele unui acest tip de actiune sunt devastatoare. Nu doar ca independenta judecatorului este grav afectata, prin presiunea pusa asupra acestuia, ci si increderea in sistemul de justitie va fi grav afectata.

Fiecare achitare va fi primita cu suspiciuni vis a vis de coruperea judecatorului insusi, iar fiecare condamnare va fi primita cu suspiciunea efectelor presiunii ascunse si obscure a serviciilor secrete.

O activitate de acest tip a fost desfasurata in trecut de catre SIPA – Serviciul Intern de Protectie si Anticoruptie. Arhiva acestui serviciu, ce continea inclusiv date privind viata personala a magistratilor, a constituit multa vreme sursa unor suspiciuni publice privind santajul unor magistrati sesizati cu dosare de mare interes public. Un astfel de abuz nu poate si nu trebuie a fi repetat.

S-a subliniat intr-un interviu public de catre un membru CSM, dupa pronuntarea acestei hotarari, ca activitatea SRI nu ar trebui sa ingrijoreze judecatorii onesti. Aceasta declaratie, dincolo de faptul ca implica o confirmare a activitatii de supraveghere, releva mentalitatea ce sta in spatele acestei hotarari, dincolo de insiruirea seaca de texte legale si analiza pur formala.

Se concluzioneaza practic ca atata vreme cat 'eforturile investigative ale SRI' sunt dedicate decriptarii schemelor infractionale pentru a se identifica actorii si partiturile jucate de acestia – subliniem folosirea termenului de investigatie pentru stabilirea existentei infractiunii si a persoanei vinovate – pentru inlaturarea magistratilor corupti din sistem, ele sunt facute in limitele legii, in contextul luptei anticoruptie.

O astfel de abordare este inadmisibila. Nu negam existenta coruptiei ci dimpotriva, am sustinut mereu ca una din formele cele mai grave prin care se aduce atingere independentei justitiei este coruptia magistratilor insisi. Dar, de aici pana la a permite ca admisibila adunarea datelor fata de magistratii ce judeca cauze facute cu sprijinul SRI este o cale lunga. Nu doar ca magistratii cinstiti ar trebui sa se teama, toti cetatenii acestei tari ar trebui sa se teama. Nu reluam argumentele de mai sus referitoare la consecintele unui acest tip de 'abordare', subliniem doar ca acest tip de presiune intra in categoria factorilor ce aduc atingere independentei justitiei.

Indiferent daca acopera sau nu o realitate – noi speram ca nu –, afirmatiile din cadrul interviului domnului General Dumitru Dumbrava au creat aceasta aparenta, suficienta prin ea insasi pentru ca CSM sa fi constatata afectarea independenta justitiei prin afirmatiile mentionate.

In consecinta, avand in vedere toate argumentele exprimate in cuprinsul prezentei plangeri prelabile solicitam Plenului Consiliului Superior al Magistraturii sa revoce hotararea nr. 636 din data de 15 iunie 2015 si, analizand argumentele subscriselor, sa hotarasca ca afirmatiile facute de domnul general Dumitru Dumbrava, seful Directiei Juridice din cadrul Serviciului Roman de Informatii, cuprinse in interviul din data de 30.04.2015, publicat pe site-ul juridice.ro, sunt de natura a aduce atingere independentei sistemului judiciar.

judecator Natalia Roman,

Presedinte Uniunea Nationala a Judecatorilor din Romania

judecator Gabriela Baltag

Presedinte Asociatia Magistratilor din Romania

procuror Constantin Sima,

Presedinte Asociatia Procurorilor din Romania".

[*Cititi aici integral comunicatul asociatiilor profesionale ale judecatorilor si procurorilor](#)

[*Cititi aici integral plangerea prelabila a UNJR, AMR si APR](#)

[*Cititi aici integral HPCSM nr. 636/15.06.2015](#)